

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 49/ 2017

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δ' ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Συνεδρίαση της 1^{ης} Μαρτίου 2017

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Χρυσαφούλα Αυγερινού, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Αικατερίνη Γρηγορίου, Δήμητρα Κεφάλα, Ευστράτιος Συνοίκης, Παναγιώτης Παππάς και Παναγιώτα –Ελευθερία Δασκαλέα - Ασημακοπούλου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Δημήτριος Κατωπόδης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο)

Αριθμός Ερωτήματος : Το με αριθμό πρωτ. : 6003/3/42-δ'/17.12.2016 έγγραφο ερώτημα του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, Κλάδος Διοικητικής Υποστήριξης και Ανθρώπινου Δυναμικού, Δνση Οργάνωσης και Νομικής Υποστήριξης, Τμήμα Νομικών Υποθέσεων.

Ερώτημα: Ερωτάται αν, α) Δύναται νομίμως η Διοίκηση, στο πλαίσιο συμμόρφωσής της με τις 2647, 2648 και 2649/2013 αποφάσεις ΔΕΑ, να ικανοποιήσει το αίτημα των εννέα ενδιαφερομένων, ήτοι να τους διατηρήσει αφενός στην επετηρίδα των αξιωματικών του ν.δ. 649/1970 (Τ.Ε.Μ.Α.), εξασφαλίζοντας τις βαθμολογικές προαγωγές που προβλέπονται στο άρθρο 8 του ν. 3686/2008, αφετέρου δε να αναγνωρίσει ως ημερομηνία προαγωγής τους στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', την ημερομηνία που απορρέει για

έκαστον από τους ενδιαφερομένους από τις προαναφερθείσες δικαστικές αποφάσεις, κατ' εφαρμογή της παρ. 7 του άρθρου. 7 του ιδίου ως άνω νόμου, λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τις παρ. 5 και 6 του άρθρου 7 του ν. 3686/2008, η εισαγωγή στο Τ.Ε.Μ.Α προϋποθέτει τον βαθμό του Ανθυπαστυνόμου, β) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ανωτέρω (α) ερώτημα, ποιές είναι οι ενδεδειγμένες ενέργειες, στις οποίες πρέπει να προβεί η διοίκηση σε συμμόρφωση με τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις, την αποκατάσταση της σταδιοδρομίας των ενδιαφερομένων, δεδομένης της παρούσας υπηρεσιακής τους κατάστασης και της ήδη προαγωγής τους στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β' και γ) σε κάθε περίπτωση, η απάντηση που θα προκύψει από την εξέταση των ανωτέρω ερωτημάτων, πρέπει να τύχει εφαρμογής και σε τρεις ενδιαφερομένους, οι οποίοι με υπεύθυνη δήλωσή τους είχαν δηλώσει ότι δεν επιθυμούν την εφαρμογή της 2048/2012 απόφασης ΔΕΑ.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Δ') γνωμοδότησε ως εξής :

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στο προαναφερθέν έγγραφο ερώτημα του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου του ερωτήματος:

1. Με την 2048/2012 απόφασή του, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών έκανε δεκτή αίτηση ακύρωσης Ανθυπαστυνόμων κατά παράλειψης προαγωγής τους στον επόμενο βαθμό για το λόγο ότι η διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 7 του ν. 3686/2008 (πριν την τροποποίηση της με το αρ. 25 του ν. 4058/2012) παραβιάζει την αρχή της ισότητας και της αξιοκρατίας κατά το μέρος που επιτρέπει την προαγωγή νεοτέρων στο βαθμό του Ανθυπαστυνόμου, κατά παράλειψη αρχαιότερων στο βαθμό αυτό, με το τυπικό κριτήριο της συνολικής υπηρεσίας και ανέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση, προκειμένου να προβεί σε επανάκριση και στην προαγωγή ενός εκάστου αιτούντος, εφόσον διαπιστώσει ότι συντρέχουν όλες οι νόμιμες

προϋποθέσεις, καθώς και η προϋπόθεση ότι νεότερος των αιτούντων στο βαθμό του Ανθυπαστυνόμου προήχθη ήδη στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β' με την προσβαλλόμενη απόφαση του (τότε) Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών.

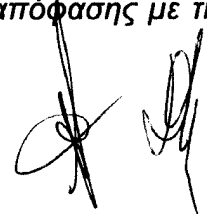
2. Μετά την έκδοση της ανωτέρω δικαστικής απόφασης, οι ενδιαφερόμενοι κλήθηκαν με έγγραφο της Δ/νσης Αστυνομικού Προσωπικού/Α.Ε.Α. να εκφράσουν τη βούληση τους και να υποβάλλουν σχετική αίτηση για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση του άρθρου 7 του ν. 3686/2008 και την αντίστοιχη προαγωγή τους στον βαθμό του Υπαστυνόμου Β' σύμφωνα με το διατακτικό της εν λόγω απόφασης.

Στο με αριθμό 6003/3/9 και από 13.05.2013 έγγραφο Δ/νσης Αστυνομικού Προσωπικού/Α.Ε.Α. προς την ερωτώσα υπηρεσία σημειώνεται ότι, εφόσον οι Ανθυπαστυνόμοι που έχουν ήδη προαχθεί στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', επιλέξουν την προαγωγή τους, σύμφωνα με την εν λόγω δικαστική απόφαση, απαιτείται να ανακληθεί η προηγούμενη προαγωγή τους. Τούτο, διότι στο διάστημα που μεσολάβησε από την άσκηση της αίτησης ακύρωσης μέχρι την έκδοση της δικαστικής απόφασης δύο εκ των αιτούντων είχαν ήδη προαχθεί στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', κατόπιν ευδόκιμης αποφοίτησής τους από το Τ.Ε.Μ.Α., ενώ ο τρίτος εξ αυτών προήχθη επ' ανδραγαθία στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β' και εισήχθη, ύστερα από αίτησή του, κατ' εφαρμογή της παρ. 6 του άρθρου 7 του ν. 3686/2008, στο Τ.Ε.Μ.Α., απ' όπου και αποφοίτησε ευδοκίμως.

3. Κατόπιν τούτων και ενόψει της σύνθετης κατάστασης που είχε δημιουργηθεί, η Δ/νση Αστυνομικού Προσωπικού/Α.Ε.Α. με το ως άνω έγγραφό της απηύθυνε ερώτημα στην ερωτώσα Υπηρεσία με το ακόλουθο περιεχόμενο: «εάν η διοίκηση υποχρεούται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό της δικαστικής απόφασης (ΔΕφα 2048/2012) σε κάθε περίπτωση ή εάν η αρνητική βούληση των ενδιαφερομένων, η οποία εκδηλώθηκε μετά την έκδοση της εν λόγω δικαστικής απόφασης, μπορεί να δικαιολογήσει τη μη συμμόρφωση της διοίκησης, δεδομένου ότι τούτο είναι προς όφελος των ενδιαφερομένων, οι οποίοι ως απόφοιτοι Τ.Ε.Μ.Α. θα εξελιχθούν βαθμολογικά μέχρι το βαθμό του Αστυν. Υποδ/ντή, ενώ κατ' εφαρμογή του αρ. 7 παρ. 7 του

ν. 3686/2008 (σε συμμόρφωση προς τη δικαστική απόφαση) μέχρι το βαθμό του Υπαστυνόμου Α΄.»

4. Σε απάντηση του ανωτέρω ερωτήματος, η ερωτώσα Υπηρεσία με το υπ' αριθ. 72394/14/558414 από 03.04.2014 έγγραφό της, αφού αναφέρθηκε στις κρίσιμες διατάξεις, σημείωσε, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1... 7. Από τις προαναφερθείσες διατάξεις, συνάγεται, ότι η Διοίκηση μετά την έκδοση ακυρωτικής απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας ή το Διοικητικό Εφετείο επί αίτησης ακύρωσης, έχει υποχρέωση, η οποία επιτάσσεται αμέσως και κατά κύριο λόγο από το Σύνταγμα, να συμμορφώνεται πλήρως προς αυτή. Στο πλαίσιο αυτό, έχει υποχρέωση όχι μόνο να θεωρήσει ως ανίσχυρη και ανύπαρκτη νομικώς την ακυρωθείσα διοικητική πράξη ή παράλειψη αλλά και με θετικές ενέργειές της, να προχωρήσει στην αναμόρφωση των νομικών καταστάσεων, οι οποίες δημιουργήθηκαν βάσει της ακυρωθείσας πράξης/παράλειψης, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις σχετικές πράξεις που εκδόθηκαν στο μεταξύ ή εκδίδοντας άλλες με αναδρομική ισχύ... 8. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι με τις ανωτέρω διατάξεις καθιερώνεται η αρχή της αναδρομικότητας της ακύρωσης, ως σύστοιχη της αρχής της πλήρους αποκατάστασης, σε ορισμένες περιπτώσεις ο χρόνος μεταξύ της πράξεως ή της παραλείψεως που ακυρώθηκε και της πλήρους αποκατάστασης έχει παρέλθει οριστικά και δεν μπορεί τρέξει εκ νέου. Αυτό έχει ως συνέπεια τον μετασχηματισμό πραγματικών καταστάσεων σε οριστικές καταστάσεις δικαίου. Οι παραδοχές αυτές οδηγούν σε κάμψη των προαναφερόμενων αρχών, δεδομένου ότι δεν είναι δυνατόν να επιχειρηθούν και να ολοκληρωθούν αναδρομικά όλες οι πράξεις και οι καταστάσεις που θα είχαν λάβει χώρα αν δεν είχε μεσολαβήσει η παρανομία (βλ. ΝΣΚ 196/2005). Συναφώς, δεν πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός ότι ο ακυρωτικός δικαστής κρίνει πάντοτε ενόψει συγκεκριμένης πραγματικής και διοικητικής κατάστασης, χωρίς να είναι σε θέση να γνωρίζει και την εν τω μεταξύ διαμορφωθείσα κατάσταση, η οποία ίσως να επιτρέπει ή και να επιβάλλει διαφορετική της περιεχόμενης στην αναπομπή ενέργεια και να παρέχει περισσότερες επιλογές στη Διοίκηση. Ως εκ τούτου, η Διοίκηση, κατευθυνόμενη υπό του περιεχομένου της δικαστικής απόφασης, υποχρεούται έχουσα υπόψη την υπάρχουσα πραγματική κατάσταση, να εναρμονίσει την εκτέλεση της ακυρωτικής απόφασης με την εν

τω μεταξύ δημιουργηθείσα υπέρ των αιτούντων διοικητική κατάσταση (βλ. ΝΣΚ 331/1998 και Δημ. Κοντόγιωργα-Θεοχαροπούλου "Αι συνέπειαι της ακυρώσεως διοικητικής πράξεως έναντι της Διοικήσεως", Σάκκουλας 1988, σελ. 99-103). 9. Αλλωστε, ο σύγχρονος νομοθέτης (παρ. 1 του αρ. 3 του ν.3068/2002) απομακρύνεται από την άκαμπτη και δογματική αρχή της άμεσης και άνευ ετέρου συμμορφώσεως της Διοίκησης προς δικαστική απόφαση, παραγνωρίζοντας τα προβλήματα ή αδιέξοδα που δημιουργεί αυτή και επιτάσσει τα όποια μέτρα κατά αυτής (προθεσμίες συμμόρφωσης-χρηματικός καταλογισμός) να λαμβάνονται μόνο όταν και αφού ερευνηθεί η υπόθεση, διαπιστώνεται αδικαιολόγητη άρνηση. Τούτο σημαίνει εξ' αντιδιαστολής ότι όταν διαπιστώνεται, κατά τον έλεγχο, δικαιολογημένη άρνηση ή καθυστέρηση στη συμμόρφωση δεν δύνανται να ληφθούν μέτρα κατά της Διοίκησης (βλ. Ε. Βολάνη "Απόψεις της Διοικήσεως σχετικά με τη συμμόρφωση αυτής στις δικαστικές αποφάσεις και της εκτέλεσης κατά του Δημοσίου", Δίκη, 2003, Δ34 σελ. 1251 επ. και άποψη μειοψηφίας σε ΝΣΚ 152/2006). 10. Κατόπιν των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη αφενός την υπηρεσιακή κατάσταση των αιτούντων, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί σήμερα και αφετέρου την υποβληθείσα στη Διοίκηση, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, βούλησή τους να μην τύχει εφαρμογής η ως άνω 2048/2012 Απόφαση του Δ.Ε.Α., φρονούμε ότι η Διοίκηση δεν υποχρεούται να προάγει αναδρομικά τους αιτούντες στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', οι οποίοι έχουν ήδη προαχθεί κατ' εφαρμογή άλλων διατάξεων, βάσει των οποίων επιτρέπεται η εξέλιξή τους μέχρι το βαθμό του Αστυνομικού Υποδ/ντή. 11. Σε κάθε περίπτωση, λόγω της ιδιομορφίας της εν λόγω υπόθεσης, υπενθυμίζεται ότι η Υπηρεσία σας δύναται να υποβάλει αίτημα προς τον αρμόδιο εντεταλμένο δικαστή σύμφωνα με την παρ. 2 του αρ. 3 του ν. 3068/2002 προς παροχή οδηγιών σχετικά με τις προσήκουσες ενέργειες της Διοίκησης, σε συνέχεια της προαναφερθείσας δικαστικής απόφασης».

5. Μετά τη διαβίβαση της ως άνω απάντησης από την ερωτώσα υπηρεσία, η Δ/νση Αστυνομικού Προσωπικού/Α.Ε.Α. επανήλθε με νεότερο έγγραφό της αναφέροντας ότι, με τις 2647, 2648 και 2649/2013 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών δικαιώθηκαν, για τους ίδιους με τους αναφερόμενους στην 2048/2013 απόφαση του Δ.Ε.Α λόγους, μεταξύ άλλων,

εννέα (9) Ανθυπαστυνόμοι και ήδη προαχθέντες στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β΄, κατόπιν ευδόκιμης αποφοίτησής τους από το Τ.Ε.Μ.Α. Περαιτέρω, με το ίδιο ως άνω έγγραφο επισημαίνεται ότι οι εν λόγω ενδιαφερόμενοι υπέβαλαν αιτήσεις στη Δ/νση Αστυνομικού Προσωπικού/Α.Ε.Α., σύμφωνα με τις οποίες επιθυμούν, αφενός μεν να παραμείνουν στην επετηρίδα των αξιωματικών του ν.δ. 649/1970 (Τ.Ε.Μ.Α.) διατηρώντας τις βαθμολογικές προαγωγές του άρθρου 8 του ν. 3686/2008, αφετέρου δε να αναγνωρισθεί ως ημερομηνία προαγωγής τους στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β΄, η ημερομηνία που απορρέει από τις προαναφερθείσες δικαστικές αποφάσεις.

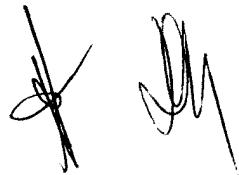
Λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα αυτά, η υπηρεσία υπέβαλε στο Ν.Σ.Κ τα εν αρχή αναφερόμενα ερωτήματα.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

6. Στις διατάξεις του άρθρου 20 και 95 παρ.5 του Συντάγματος ορίζεται ότι: « Άρθρο 20 1. Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει.

Άρθρο 95 ...5 Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».

7. Στις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών» (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α' 256) ορίζεται ότι: «Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δίκαιως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 14 παρ. 1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ΔΣΑΠΔ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2462/1997 (Α' 25) ορίζεται ότι: «Όλοι είναι ίσοι ενώπιον των

δικαστηρίων. Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα η υπόθεσή του να δικαστεί δίκαια και δημόσια από αρμόδιο, ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει συσταθεί με νόμο, το οποίο θα αποφασίσει για το βάσιμο κάθε κατηγορίας σχετικά με ποινικό αδίκημα, η οποία έχει απαγγελθεί εναντίον του, καθώς και για αμφισβητήσεις δικαιωμάτων και υποχρεώσεων αστικού χαρακτήρα. ...», στο δε άρθρο 26 αυτού, ορίζεται ότι: «Όλα τα πρόσωπα είναι ίσα ενώπιον του νόμου και έχουν δικαίωμα, χωρίς καμία διάκριση, σε ίση προστασία του νόμου.»

8. Στις διατάξεις των άρθρων 1 και 3 παρ.1 και 2 του ν. 3068/2002, « Συμμόρφωση της Διοίκησης στις δικαστικές αποφάσεις...(Α'274) ορίζεται ότι: «Άρθρο 1. Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει...»

9. Στις διατάξεις των παρ. 1, 3 και 4 του αρ. 50 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) ορίζεται ότι: « Άρθρο 50 . 1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλει την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη... 3. Στις περιπτώσεις παραλείψεων όταν το Συμβούλιο δέχεται την αίτηση παραπέμπει την υπόθεση στην αρμόδια αρχή για να εκτελέσει την οφειλόμενη ενέργεια... 4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση.»

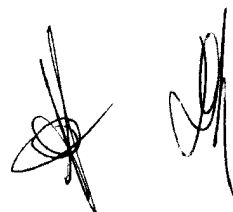
10. Στη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 4 του ν. 702/1977 (Α'268) «περί υπαγωγής υποθέσεων εις τα διοικητικά δικαστήρια...» ορίζεται ότι:

«Άρθρο 4 1. «Ενώπιον των διοικητικών εφετείων, δικαζόντων κατά τον παρόντα νόμο επί αιτήσεων ακυρώσεως, εφαρμόζονται αναλόγως αι αφορώσαι εις το ένδικον τούτο μέσον διατάξεις του ν.δ. 170/1973 περί του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως εκάστοτε ισχύουν ...».

11. Στις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 3, των παρ. 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9 και 10 του άρθρου 7 και της παρ.1 του άρθρου 8 του ν. 3686/2008 (Α'158), ορίζεται ότι: «Άρθρο 3 Κρίσεις - προαγωγές - αρχαιότητα 1...2... 3. Για το αστυνομικό προσωπικό των άρθρων 7 παρ. 7, 9, 10 και 11 τηρείται αντίστοιχη επετηρίδα. Η αρχαιότητα του προσωπικού αυτού σε κάθε βαθμό προσδιορίζεται από τη χρονολογία κτήσεως του βαθμού. Ανεξάρτητα από τη χρονολογία κτήσεως του βαθμού, οι υπαστυνόμοι β' και υπαστυνόμοι α' που προάγονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 7 είναι νεότεροι από τους ομοιοβάθμους τους αξιωματικούς που προέρχονται από τη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας και από τους ομοιοβάθμους τους αξιωματικούς του ν.δ.649/1970 (ΦΕΚ 176 Α') που προέρχονται από το Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων ...

Άρθρο 7 Βαθμολογική εξέλιξη ανθυπαστυνόμων. 1. Οι ανθυπαστυνόμοι του άρθρου 10¹ προάγονται στο βαθμό του υπαστυνόμου β' μετά την αποφοίτηση τους από το Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων (Τ.Ε.Μ.Α.), στο οποίο εισάγονται κατόπιν εξετάσεων σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους. 2. Η εισαγωγή στο Τ.Ε.Μ.Α. γίνεται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου εφόσον έχει συμπληρώσει τρία (3) έτη στο βαθμό

¹ Άρθρο 10 Προαγωγικές εξετάσεις αστυφυλάκων υπαρχιφυλάκων - αρχιφυλάκων 1. Οι αστυφυλάκες, οι υπαρχιφυλάκες και οι αρχιφυλάκες που κατέχουν οργανική θέση αστυφύλακα δύνανται να προάγονται στο βαθμό του αρχιφύλακα, κατά τα οριζόμενα στο π.δ. 82/2006, όπως ισχύει κάθε φορά. Οι αρχιφυλάκες της παρούσας παραγράφου καταλαμβάνουν οργανικές θέσεις και ασκούν καθήκοντα του βαθμού τους. 2. Οι αρχιφυλάκες της προηγούμενης παραγράφου προάγονται στο βαθμό του ανθυπαστυνόμου με τη συμπλήρωση πέντε (5) ετών στο βαθμό τους. Κατ' εξαίρεση οι αρχιφυλάκες πτυχιούχοι Πανεπιστημίων ή Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) προάγονται στο βαθμό του ανθυπαστυνόμου εφόσον συμπληρώνουν τουλάχιστον δύο (2) και τρία (3) έτη στο βαθμό, αντίστοιχα, και ο τίτλος σπουδών τους δεν λήφθηκε υπόψη για την προαγωγή τους χωρίς εξετάσεις το βαθμό του αρχιφύλακα.

του, το τριακοστό δεύτερο (32) έτος της ηλικίας του και δεν υπερβαίνει το τεσσαρακοστό όγδοο (48) έτος της ηλικίας του, κατά την 31η Δεκεμβρίου του έτους προκήρυξης των εξετάσεων. 3. Τον Ιανουάριο κάθε έτους με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας καθορίζεται ο αριθμός των θέσεων των αξιωματικών, που θα πληρωθούν μέσα στο επόμενο έτος με προαγωγή αποφοίτων του Τ.Ε.Μ.Α.. Ο αριθμός των θέσεων αυτών δεν μπορεί να είναι μικρότερος του 12%, ούτε μεγαλύτερος του 20% του συνόλου των οργανικών θέσεων των αξιωματικών της κατηγορίας αυτής, κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης. 4. Για τη διαδικασία διενέργειας των εξετάσεων, τα εξεταζόμενα μαθήματα και τα λοιπά συναφή θέματα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 23 του π.δ. 190/1996 (ΦΕΚ 153/Α') και του π.δ. 82/2006 (ΦΕΚ 86/Α')... 6. Οι ανθυπαστυνόμοι που προάγονται επ' ανδραγαθία στο βαθμό του υπαστυνόμου β' εισάγονται, ύστερα από αίτηση τους, στο Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων, κατά την πρώτη μετά την προαγωγή τους εκπαιδευτική σειρά και εξελίσσονται, σύμφωνα με τις διατάξεις οι οποίες αφορούν τους αξιωματικούς του ν.δ. 649/1970 (ΦΕΚ 176/Α').² 7. Οι ανθυπαστυνόμοι της παραγράφου 2 του άρθρου 10, που δεν προάγονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, προάγονται με τη συμπλήρωση είκοσι έξι (26) ετών πραγματικής υπηρεσίας από την κατάταξη τους, στο βαθμό του υπαστυνόμου β', ύστερα από αίτηση τους που υποβάλλεται μόνο μία (1) φορά, τον Δεκέμβριο του προηγούμενου έτους αυτού εντός του οποίου συμπληρώνουν τον απαιτούμενο για προαγωγή χρόνο, εφόσον έχουν εγγραφεί σε πίνακα διατηρητέων. Στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β' προάγονται επίσης με την ίδια ως άνω διαδικασία και οι προαναφερόμενοι Ανθυπαστυνόμοι οι οποίοι συμπληρώνουν είκοσι δύο (22) έτη πραγματικής υπηρεσίας από την κατάταξη τους, εκ των οποίων έντεκα (11) στο βαθμό του Ανθυπαστυνόμου, εφόσον είναι αρχαιότεροι των ομοιοβάθμων

² [Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται και για τους προηγούμενους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 παρ. 9 του ν. 1481/1984 (ΦΕΚ 152/Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 του ν. 3103/2003 (ΦΕΚ 23/Α')]. Το δεύτερο εδάφιο της παρ.6 ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΕ με το άρθρο 68 παρ.5 Ν.4373/2016, ΦΕΚ Α 49/1.4.2016.

τους, που προάγονται λόγω συμπλήρωσης είκοσι έξι (26) ετών πραγματικής υπηρεσίας. Οι ανωτέρω Υπαστυνόμοι Β' εξομοιώνονται με Αξιωματικούς του ν.δ. 649/1970 και με τη συμπλήρωση τριών (3) ετών στο βαθμό τους, προάγονται στο βαθμό του Υπαστυνόμου Α', χωρίς να δικαιούνται περαιτέρω προαγωγής με την επιφύλαξη των διατάξεων, των παραγράφων 8 και 9....

8. Οι υπαστυνόμοι β' και υπαστυνόμοι α' της προηγούμενης παραγράφου εκτελούν τα καθήκοντα του βαθμού τους, κατέχουν οργανική θέση ανθυπαστυνόμου και μετατίθενται, αποσπώνται και μετακινούνται ως ανθυπαστυνόμοι. Όταν καταλαμβάνονται από το όριο ηλικίας προάγονται, οι μεν υπαστυνόμοι β' στους βαθμούς του υπαστυνόμου α' και αστυνόμου β', οι δε υπαστυνόμοι α' στο βαθμό του αστυνόμου β', εκτός οργανικών θέσεων, πθήμενοι εκτός υπηρεσίας, τριάντα (30) ημέρες προ της καταλήψεως τους από το όριο ηλικίας, εφόσον κρίνονται ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους, και αποστρατεύονται αυτεπαγγέλτως την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, με το βαθμό στον οποίο προήχθησαν. Για τους αξιωματικούς που προάγονται κατά την παρούσα παράγραφο δεν εφαρμόζονται οι περί 35ετίας διατάξεις του άρθρου 50 του π.δ. 24/1997 (ΦΕΚ 29/Α') 9. Στους υπαστυνόμους β' και υπαστυνόμους α', που προάγονται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 7, απονέμεται εν όψει αποστρατείας, ύστερα από αίτηση τους, ο αμέσως επόμενος βαθμός εν αποστρατεία, εφόσον συμπληρώνουν ένα (1) έτος στον κατεχόμενο βαθμό και κρίνονται ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους. 10. Οι Ανθυπαστυνόμοι που δεν προάγονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 7 προάγονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 9. Οι Ανθυπαστυνόμοι της παραγράφου 6 που προάγονται στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β' και δεν εισάγονται ή δεν αποφοιτούν ευδόκιμα από το Τ.Ε.Μ.Α., όταν καταλαμβάνονται από το όριο ηλικίας προάγονται στους βαθμούς του Υπαστυνόμου Α' και Αστυνόμου Β', εκτός οργανικών θέσεων, και αποστρατεύονται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 8.

Άρθρο 8 Εξέλιξη αποφοίτων Τμήματος Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων (Τ.Ε.Μ.Α.) 1. Οι υπαστυνόμοι β' απόφοιτοι του Τ.Ε.Μ.Α. εξελίσσονται μέχρι και το βαθμό του αστυνομικού υποδιευθυντή. 2. Οι αξιωματικοί απόφοιτοι του Τ.Ε.Μ.Α. προάγονται, εν όψει αυτεπάγγελτης

αποστρατείας, λόγω συμπληρώσεως 35ετίας ή καταλήψεως από το όριο ηλικίας, εκτός οργανικών θέσεων, μέχρι το βαθμό ο μισθός του οποίου τους απονεμήθηκε, όχι όμως πέραν του βαθμού του αστυνομικού διευθυντή οι αστυνόμοι α' και οι αστυνομικοί υποδιευθυντές, και πέραν του βαθμού του αστυνομικού υποδιευθυντή οι υπαστυνόμοι β', υπαστυνόμοι α' και αστυνόμοι β', και ύστερα από τριάντα (30) ημέρες αποστρατεύονται με το βαθμό στον οποίο προήχθησαν, εφόσον κρίνονται ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους. Οι κατά τα ανωτέρω προαγόμενοι αστυνόμοι α' και αστυνομικοί υποδιευθυντές στο βαθμό του αστυνομικού διευθυντή λαμβάνουν πλήρη το βασικό μισθό ταξιάρχου, έναν (1) μήνα πριν την αποστρατεία τους.»

12. Στις διατάξεις των άρθρων 5, 7 και 15 του π.δ/τος 24/1997 (Α'29) ορίζεται ότι: «Άρθρο 5 Αρχαιότητα αξιωματικών. 1. Η αρχαιότητα των αξιωματικών, γενικών και ειδικών καθηκόντων, σε κάθε βαθμό προσδιορίζεται από τη χρονολογία κτήσεως του βαθμού και ως τέτοια λογίζεται η χρονολογία υπογραφής του σχετικού προεδρικού διατάγματος, εκτός των αποφοιτώντων από τις οικείες Σχολές για τους οποίους ως χρονολογία κτήσεως του βαθμού λογίζεται η ημερομηνία ορκωμοσίας τους. Προκειμένου περί αναδρομικώς προαγομένων, η χρονολογία κτήσεως του βαθμού καθορίζεται στο σχετικό προεδρικό διάταγμα. 2. Ανεξάρτητα από τη χρονολογία κτήσεως του βαθμού:

α. Οι αξιωματικοί γενικών καθηκόντων είναι αρχαιότεροι των ομοιόβαθμων τους ειδικών καθηκόντων. β.... 4. Η αρχαιότητα των Υπαστυνόμων Β' που αποφοιτούν από την Σχολή Αξιωματικών καθορίζεται με βάση το βαθμό αποφοίτησης από τη Σχολή. Με τον ίδιο τρόπο καθορίζεται και η αρχαιότητα των Υπαστυνόμων Β' που αποφοιτούν από το Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων (Τ.Ε.Μ.Α.). 5. Οι Αξιωματικοί που προέρχονται από τη Σχολή Αξιωματικών είναι πάντοτε αρχαιότεροι των ομοιοβάθμων τους που προέρχονται από το Τ.Ε.Μ.Α., οι οποίοι απέκτησαν το βαθμό τους μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος. Ειδικότερα, οι Αστυνόμοι Β' της Σχολής Αξιωματικών θεωρούνται αρχαιότεροι έναντι των ενωρίτερα προαχθέντων ομοιόβαθμων τους εκ του Τ.Ε.Μ.Α., εφόσον αμφότεροι προήχθησαν στο βαθμό του Υπαστυνόμου Α' μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος. 6. Η κατά τα ανωτέρω καθοριζόμενη αρχαιότητα των αξιωματικών διατηρείται καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους, εκτός αν επέλθουν

μεταβολές συνεπεία : α. Προαγωγής κατ'εκλογή σε χρόνο προγενέστερο των κατ'αρχαιότητα προαγομένων. β. Κρίσης τους ως παραμενόντων στον ίδιο βαθμό. γ. Κρίσης Αστυνομικών Υποδιευθυντών που διανύουν τον τελευταίο βαθμό εξελίξεως, ως διατηρητέων. δ. Προαγωγής κατ'εξαίρεση σύμφωνα με το άρθρο 42 παρ. 2 του παρόντος ε. Απώλειας αρχαιότητας συνεπεία επιβολής πειθαρχικής ποινής αργίας με απόλυση κατά τις διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου στ. Μη συμπληρώσεως των τυπικών και ειδικών για προαγωγή προσόντων, που οφείλεται στους λόγους που αναφέρονται στα άρθρα 16 και 17 του παρόντος...

Άρθρο 7. 1. Για τους αξιωματικούς γενικών και ειδικών καθηκόντων της Ελληνικής Αστυνομίας τηρούνται από τη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού/Υ.Δ.Τ. οι παρακάτω επετηρίδες: α. Γενικών καθηκόντων: (1) Αποφοίτων της Σχολής Αξιωματικών. (2) Αποφοίτων του Τμήματος Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων. (3) Προαγομένων βάσει ειδικών διατάξεων. (4) Μονίμου Διαθεσιμότητας μη δικαιουμένων περαιτέρω προαγωγής. β ειδικών καθηκόντων...

Άρθρο 15 ΤΥΠΙΚΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Γενικά τυπικά προσόντα 1. Γενικά τυπικά προς προαγωγή προσόντα είναι ο ελάχιστος χρόνος υπηρεσίας στον κατεχόμενο βαθμό και ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας αξιωματικού, προ της συμπληρώσεως των οποίων οι αξιωματικοί δεν επιτρέπεται να προαχθούν, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 43 του παρόντος, καθώς και των διατάξεων που ρυθμίζουν τις προαγωγές συνεπεία απονομής του Αστυνομικού Αριστείου Ανδραγαθίας ή ανακηρύξεως των αξ/κών ως Ολυμπιονικών. 2.....7. Ο χρόνος της αναδρομικής προαγωγής θεωρείται ως χρόνος υπηρεσίας στο βαθμό.»

ΑΝΑΛΥΣΗ - ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

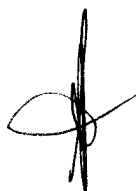
Από τις διατάξεις που παρατέθηκαν, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό, συνάγονται τα εξής:

13. Το δικαίωμα δικαστικής προστασίας κατοχυρώνεται στο άρθρο 20 παρ.1 του Συντάγματος, καθώς και στο άρθρο 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ. Επίσης προβλέπεται στο άρθρο 47 του χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της ΕΕ

(ΧΘΔΕΕ) και στο άρθρο 14 παρ.2 εδ. β του ΔΣΑΠΔ. Η δικαστική προστασία σκοπεί τη διαμόρφωση της πραγματικής κατάστασης σύμφωνα με τη διάγνωση από το δικαστήριο συγκεκριμένων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που τελούν σε αμφισβήτηση μεταξύ των διαδίκων καθιστώντας την επίδικη έννομη σχέση αντικείμενο της διαφοράς. Συνεπώς, η δικαστική προστασία θα ήταν ελλιπής, αν περιοριζόταν στη διάγνωση της αμφισβητούμενης έννομης σχέσης χωρίς να εκτείνεται στην εφαρμογή της δικαστικής απόφασης επί των πραγματικών σχέσεων που συνάπτονται με τη διαγνωσθείσα έννομη σχέση. Επομένως, το δικαίωμα δικαστικής προστασίας συμπεριλαμβάνει την έναντι του κράτους αξίωση για την αναγκαστική εκτέλεση των τίτλων που ενσωματώνουν την κατά τα ανωτέρω παροχή έννομης προστασίας. (βλ. Κ. Παπανικολάου εις Σπύρου Βλαχόπουλου «Θεμελιώδη Δικαιώματα» έκδοση 2016 σελίδες 730 {όπου αναφέρονται οι νομικές βάσεις του δικαιώματος δικαστικής προστασίας} και 741 αρ. 21 {όπου αναφέρεται στη συμπερίληψη της αναγκαστικής εκτέλεσης στο πεδίο προστασίας του δικαιώματος δικαστικής προστασίας για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της πληρότητας και αποτελεσματικότητας της παροχής εννόμου προστασίας}). Με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής αναθεωρήθηκαν, μεταξύ άλλων, οι διατάξεις των άρθρων 94 παρ. 4 και 95 παρ. 5 του Συντάγματος και διατυπώθηκε και ρητώς, ως συνταγματική επιταγή, η υποχρέωση της Διοίκησης να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις, υποχρέωση η οποία υφίστατο, πάντως, και προ της αναθεωρήσεως του έτους 2001, βάσει των άρθρων 26 και 20 παρ. 1 του Συντάγματος. Προς εξειδίκευση της ως άνω συνταγματικής επιταγής, με τις ίδιες διατάξεις προβλέφθηκε η έκδοση ειδικού νόμου που να οργανώσει σύστημα ελέγχου προς διαπίστωση ενδεχομένης μη συμμόρφωσης της Διοίκησης με τον καθορισμό προς τούτο των οργάνων, της διαδικασίας και των σχετικών συνεπειών. Σε εκτέλεση των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων εκδόθηκαν ο ν. 3068/2002 και, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 παρ. 8 του εξουσιοδοτικού αυτού νόμου, το π.δ/γμα 61/2004, (Α'54) με τις διατάξεις των οποίων συνεστήθη σε κάθε ένα από τα Ανώτατα Δικαστήρια της χώρας ένα τριμελές Συμβούλιο, αποτελούμενο από τον Πρόεδρο και δύο δικαστές του οικείου δικαστηρίου, και προβλέφθηκε η δυνατότητα προσφυγής ενώπιόν τους σε περιπτώσεις αδικαιολόγητης καθυστέρησης, αρνήσεως, παραλείψεως ή πλημμελούς συμμόρφωσης της

Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις.(βλ. Αριθμός 87/2010 Πρακτικό συνεδριάσεως του Τριμελούς Συμβουλίου του Συμβουλίου της Επικρατείας {άρθρ. 2 του Ν. 3068/2002})

14. Από τις διατάξεις του άρθρου 95 παρ. 1 του Συντάγματος και του άρθρου 50 παρ. 4 και 5 του Π.Δ. 18/1989 προκύπτει ότι η Διοίκηση συμμορφούμενη προς ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Διοικητικού Εφετείου, αν πρόκειται περί αποφάσεως του τελευταίου εκδοθείσας κατ' ενάσκηση ακυρωτικής αρμοδιότητας κατ' άρθρο 95 παρ. 3 του Συντάγματος και 1 του Ν. 702/1977, υποχρεούται όχι μόνο να θεωρήσει ανίσχυρη και μη υφισταμένη στο νομικό κόσμο την ακυρωθείσα διοικητική πράξη, αλλά να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής καταστάσεως, που προέκυψε αμέσως ή εμμέσως από την ακυρωθείσα πράξη. Προς τούτο η Διοίκηση οφείλει να ανακαλέσει ή τροποποιήσει τις σχετικές στο μεταξύ εκδοθείσες πράξεις ή και να εκδώσει νέες με αναδρομική ισχύ για να αποκαταστήσει τα πράγματα –και ειδικότερα τη νομική κατάσταση του θιγέντος με την ακυρωθείσα πράξη προσώπου- στη θέση στην οποία θα ευρισκόταν αν από την αρχή δεν είχε εκδοθεί η ακυρωθείσα πράξη ή δεν είχε λάβει χώρα η ακυρωθείσα παράλειψη, χωρίς δέσμευση από τον εν τω μεταξύ διαδραμόντα χρόνο ή από την έκδοση άλλων πράξεων, που αφορούν τρίτους (ΟΛΝΣΚ 22/2016 σκέψη 16). Το ειδικότερο δε περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων της Διοικήσεως προσδιορίζονται από το αντικείμενο της απαγγελλομένης ακυρώσεως, δηλαδή από το είδος και τη φύση της ακυρουμένης πράξεως, καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις επί των ζητημάτων που εξέτασε και επί των οποίων αποφάνθηκε το δικαστήριο στο αιτιολογικό της αποφάσεώς του, δημιουργώντας δεδουλευμένο ως προς αυτά στη συγκεκριμένη περίπτωση (βλ. ΣτΕ 1918/2016 σκέψη 6, ΔΕΑ 145/2007 όπου και παραπομπή στις Σ.τ.Ε. 125/2000, 5907/1995, 2310/1994). Η ως άνω υποχρέωση της Διοίκησης να συμμορφώνεται με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Διοικητικού Εφετείου και να τακτοποιεί τα προκύπτοντα από την έκδοση της απόφασης αυτής ζητήματα, δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό αλλά υφίσταται πάντοτε (Σ.τ.Ε. 108/1985, ΔΕΑ 145/2007).). Η υποχρέωση, όμως, αυτή δεν περιλαμβάνει, κατ' αρχήν, και την εφαρμογή των αιτιολογικών κρίσεων της

ακυρωτικής αποφάσεως σε περιπτώσεις ομοίων ή παρομοίων προς την ακυρωθείσα διοικητικών πράξεων, οι οποίες δεν απετέλεσαν αντικείμενο του δικαστικού ελέγχου (βλ Το 37/2011 πρακτικό συνεδριάσεως του Τριμελούς Συμβουλίου της Επικρατείας (άρθρ. 2 του Ν. 3068/2002). Ειδικά δε, στην περίπτωση που ακυρώνεται η παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, η Διοίκηση υποχρεούται όχι μόνον να προβεί στην έκδοση εκτελεστής διοικητικής πράξης που ρυθμίζει την έννομη σχέση, σύμφωνα με την κρίση της ακυρωτικής απόφασης, αλλά και να προσδώσει στη διοικητική αυτή πράξη αναδρομική ισχύ, υπό την έννοια ότι η τελευταία ανατρέχει αναγκαίως στον χρόνο, κατά τον οποίο συντελέσθηκε η ακυρωθείσα παράλειψη. Η υποχρέωση αυτή τελεί υπό την αυτονόητη, βεβαίως, προϋπόθεση ότι οι συνέπειες που αποκαθίστανται, κατά τα ανωτέρω, αποτελούν άμεσες και αυταπόδεικτες συνέπειες της ακυρωθείσας πράξης ή παράλειψης και δεν προϋποθέτουν αυτοτελή διάγνωση των δικαιωμάτων που προβάλλονται από τον ενδιαφερόμενο (βλ. τα πρακτικά 30/2009 και 87/2010 συνεδριάσεως του Τριμελούς Συμβουλίου του Συμβουλίου της Επικρατείας {άρθρ. 2 του Ν. 3068/2002}).

15. Η υποχρέωση της διοίκησης και η ευθύνη του αρμόδιου οργάνου της να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις καθορίζεται ρητώς από το νομοθέτη, κατά τη σαφώς διατυπωμένη θέλησή του, τόσο για την άμεση και αποτελεσματική προστασία του προσφεύγοντος διοικουμένου, οσάκις δικαιώνεται με εκτελεστή δικαστική απόφαση, όσο και του δημοσίου συμφέροντος εν γένει, οπότε η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να συμμορφωθεί προς το διατακτικό της, χωρίς να καταλείπεται πεδίο ασκήσεως διακριτικής ευχέρειας ως προς την εκτέλεσή της ή μη (βλ. ΝΣΚ 248/2015, 461/2003 και ΟΛ.ΝΣΚ 287/2011, 79/2005).

16. Η ακύρωση διοικητικής πράξης επαναφέρει την υπόθεση στο χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας, οπότε και η τυχόν εκδιδόμενη, σε συμμόρφωση προς την ακυρωτική απόφαση, νέα πράξη ανάγεται στο χρόνο εκείνο και διέπεται, κατ' αρχήν, από το τότε ισχύον νομικό και πραγματικό καθεστώς. Ειδικότερα, αναφορικά με τα ζητήματα υπηρεσιακής κατάστασης δημοσίων υπαλλήλων, η εγχώρια νομολογία, σε μίμηση των γαλλικών προτύπων, αναγνωρίζει προνομιακά, τη λεγόμενη δυναμική αποκατάσταση

της πραγματικότητας, με την έννοια της ανασύστασης της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου που δικαιώθηκε δικαστικά (βλ. Η. Κουβαρά, Η Διοικητική Δικαιοσύνη ως δικαιοτελεστική λειτουργία, Νομική Βιβλιοθήκη, 2015, σελ. 258 επ.).

17. Ωστόσο, υπάρχουν περιπτώσεις που η αναδρομική αποκατάσταση των πραγμάτων στην πρότερη πραγματική και νομική κατάσταση, που θα υπήρχε αν δεν είχε μεσολαβήσει η έκδοση της ακυρωθείσας πράξης, δεν είναι δυνατή, ενόψει τόσο του διαδραμόντος χρόνου όσο και ενδεχόμενων πραγματικών καταστάσεων που έχουν ήδη παγιωθεί (βλ. ΝΣΚ 642/2012, 437/2009, 466/2007, 331/1998, 487/1997). Στις εν λόγω περιπτώσεις έμπρακτης αδυναμίας, η διοίκηση, οφείλει να εναρμονίσει την πραγματική κατάσταση προς τη νομική και να εφαρμόζει την ιδανική εφικτή λύση, με βάση παραμέτρους-αρχές, όπως αυτή της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοίκησης, οι οποίες σκοπούν στη συνέχεια των δημοσίων υπηρεσιών και στη σταθερότητα των διοικητικών καταστάσεων, λειτουργώντας διορθωτικά προς την τυπική νομιμότητα (βλ. Η. Κουβαρά, «Η Διοικητική Δικαιοσύνη ως δικαιοτελεστική λειτουργία» ό.π. σελ 298, 313 επ.)

18. Προβλήματα στη συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις ενδέχεται να δημιουργεί η επέλευση μεταγενέστερα γεγονότων ανωτέρας βίας ή η μεταβολή πραγματικών καταστάσεων σε τέτοιο βαθμό ώστε να μεταβάλλεται και ο σύννομος τρόπος συμμόρφωσης βάσει και της αρχής προστασίας της εμπιστοσύνης των διοικουμένων. Τούτο μάλιστα μπορεί να εξικνείται μέχρι τη δυνατότητα της Διοίκησης να μην συμμορφωθεί θετικά προς τη δικαστική απόφαση, όταν το πραγματικό και νομικό καθεστώς που έλαβε υπόψη του το δικαστήριο μεταβλήθηκε προς όφελος ή εις βάρος του διοικουμένου(βλ. Η. Κουβαρά ,ό.π σελίδα 303). Δικαιολογημένη αδυναμία συμμόρφωσης θα συνιστούσαν πραγματικοί λόγοι, όπως α) όταν η πράξη αφορούσε συγκεκριμένη περίπτωση ή γεγονός, το οποίο ήδη συντελέσθηκε πχ. άδεια κυκλοφορίας για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα που εξέπνευσε, β) όταν η πράξη παρήγαγε υλικά αποτελέσματα ανεπίδεκτα επανορθώσεως , όπως λχ κατεδάφιση ακινήτου, γ) όταν η πράξη εκτελέσθηκε ολοσχερώς κατά το διαρεύσαν μέχρι την ακύρωση χρονικό διάστημα και επιτεύχθηκε πλήρως ο σκοπός της επίταξης για συγκεκριμένο χρονικό

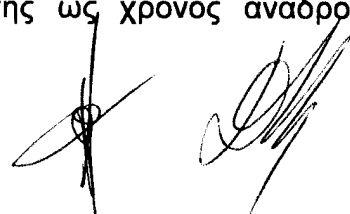

διάστημα. (βλ. Ηλ. Κουβαρά, ό.π σελίδα 321 με παραπομπή στον Φ.Βεγλερή.). Περιορισμοί στην υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις μπορεί να θεσπίζονται με νομοθετικές διατάξεις, εφόσον αυτές είναι γενικής εφαρμογής, υπαγορεύονται από επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεν προσβάλλουν τον πυρήνα του δικαιώματος δικαστικής προστασίας και σέβονται την αρχή της αναλογικότητας (βλ. ΣτΕ 2367/2014). Η ομαλή, για παράδειγμα, λειτουργία της στρατιωτικής υπηρεσίας μπορεί να συνιστά λόγο δημοσίου συμφέροντος (πρβλ. ΣτΕ 2367 /2014, σκέψεις 8 και 9), που μπορεί να επιβάλει περιορισμούς στη συμμόρφωση προς τις δικαστικές αποφάσεις, εφ' όσον συντρέχουν και οι ως άνω λοιπές προϋποθέσεις. Τέλος, στις περιπτώσεις που η Διοίκηση καλείται να συμμορφωθεί έχοντας απέναντί της μια διαμορφωμένη πραγματικότητα, που απέχει δραματικά από αυτή του χρόνου έκδοσης της πράξης, η πλήρης συμμόρφωση ενδέχεται να συνεπάγεται σημαντικότερη αναταραχή στην εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας ή την ανατροπή πραγματικών καταστάσεων.(βλ. Η. Κουβαρά, ό.π σελίδα 290).

19. Από τις παρατεθείσες πιο πάνω διατάξεις του ν.3686/2008 προκύπτει ότι, οι Ανθυπαστυνόμοι που προέρχονται από Αρχιφύλακες και έχουν οργανική θέση προάγονται στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β' (άρθρο 7 παρ. 1), μετά την αποφοίτησή τους από το Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων (Τ.Ε.Μ.Α.), ενώ οι Ανθυπαστυνόμοι που δεν προάγονται κατά τα ανωτέρω, προάγονται στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', με τη συμπλήρωση είκοσι έξι (26) ετών πραγματικής υπηρεσίας από την κατάταξή τους, ύστερα από αίτησή τους (άρθρο 7 παρ.7 εδ. α'). Περαιτέρω, οι Ανθυπαστυνόμοι που προήχθησαν στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', βάσει του άρθρου 7 (παρ. 7 εδ. α'), λόγω συμπλήρωσης είκοσι έξι (26) ετών πραγματικής υπηρεσίας από την κατάταξή τους, μετά τη συμπλήρωση τριών (3) ετών στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', προάγονται στο βαθμό του Υπαστυνόμου Α' (άρθρο 7 παρ.7 εδ. β'). Εξάλλου, οι Υπαστυνόμοι Β', που προέρχονται από Ανθυπαστυνόμους που προήχθησαν στο βαθμό αυτό, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 7 (παρ. 7εδ. α') του ν.3686/2008, αποτελούν ιδιαίτερη κατηγορία Αξιωματικών, οι οποίοι τόσο στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', όσο και, μετά την προαγωγή τους, στο βαθμό του Υπαστυνόμου Α',

εκτελούν μεν τα καθήκοντα του βαθμού τους, κατέχουν, όμως, οργανική θέση Ανθυπαστυνόμου και μετατίθενται, αποσπώνται και μετακινούνται ως Ανθυπαστυνόμοι, προάγονται δε, μόνον, μέχρι το βαθμό του Υπαστυνόμου Α΄. Αντίθετα, οι Υπαστυνόμοι Β΄ που προέρχονται από τη Σχολή Αξιωματικών της Αστυνομικής Ακαδημίας του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας (Σ.Α.Ε.Α.) ή από το Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων (Τ.Ε.Μ.Α.), κατέχουν οργανική θέση του βαθμού τους και προάγονται μέχρι το βαθμό του Υποστρατήγου οι πρώτοι (άρθρο 38 παρ.1 π.δ/τος 24/1997) και μέχρι το βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντή οι δεύτεροι (άρθρο 8 παρ.1 ν.3686/2008), ενώ προβλέπεται από το νόμο στο βαθμό του Υπαστυνόμου Α΄, συγκεκριμένος αριθμός οργανικών θέσεων Αξιωματικών που προέρχονται από τη Σχολή Αξιωματικών και, ξεχωριστά, συγκεκριμένος αριθμός οργανικών θέσεων Αξιωματικών που προέρχονται από το Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων. Επιπλέον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του π.δ/τος 24/1997, από τη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού/Υ.Δ.Τ. τηρούνται διαφορετικές επετηρίδες: 1) αποφοίτων της Σχολής Αξιωματικών, 2) αποφοίτων του Τμήματος Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων και 3) προαγομένων βάσει ειδικών διατάξεων και, επίσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 (παρ. 3 εδ. α΄) του ν.3686/2008, για το αστυνομικό προσωπικό των άρθρων 7 (παρ. 7) του ιδίου νόμου τηρείται αντίστοιχη επετηρίδα. Τέλος, όπως ρητά ορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 3 (παρ. 3 εδ. γ΄) του ν.3686/2008, ανεξάρτητα από τη χρονολογία κτήσης του βαθμού τους, οι Υπαστυνόμοι Β΄ που προάγονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 (παρ. 7) είναι νεότεροι από τους ομοιοβάθμους τους Αξιωματικούς που προέρχονται από τη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας και από Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων. (βλ. ΔΕΑ 889/2013).

20. Σύμφωνα με το π.δ 24/1997 η αρχαιότητα των αξιωματικών γενικών και ειδικών καθηκόντων σε κάθε βαθμό προσδιορίζεται από τη χρονολογία κτήσεως του βαθμού κατά τα ειδικότερα οριζόμενα ανωτέρω. Ο δε χρόνος της αναδρομικής προαγωγής θεωρείται ως χρόνος υπηρεσίας στο βαθμό. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής ως χρόνος αναδρομικής

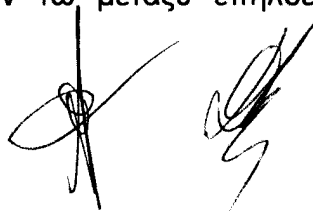

προαγωγής νοείται χρόνος υπηρεσίας στο βαθμό, στην κατηγορία την οποία ανήκει ο αξιωματικός. Διαφορετική ερμηνευτική εκδοχή θα εξομοίωνε ανεπίτρεπτα διαφορετικές κατηγορίες αξιωματικών και θα ανέτρεπε την ιεραρχία (επετηρίδα).

21. Στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με τα δεδομένα του ερωτήματος, με τις αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου που παρατέθηκαν στο ιστορικό της παρούσης, έγιναν δεκτές οι αιτήσεις ακύρωσης των ανθυπαστυνόμων, ακυρώθηκε η παράλειψη προαγωγής ενός εκάστου εκ των αιτούντων στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', που εκδηλώθηκε με απόφαση του υπουργού Εσωτερικών, για το λόγο ότι η διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 7 του ν. 3686/2008 (πριν από την τροποποίηση της με το αρ. 25 του ν. 4058/2012) παραβιάζει την αρχή της ισότητας και της αξιοκρατίας κατά το μέρος που επιτρέπει την προαγωγή νεοτέρων στο βαθμό του Ανθυπαστυνόμου, κατά παράλειψη αρχαιοτέρων στο βαθμό αυτό, με το τυπικό κριτήριο της συνολικής υπηρεσίας και ανέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση, προκειμένου να προβεί σε επανάκριση και στην προαγωγή ενός εκάστου αιτούντος, εφόσον διαπιστώσει ότι συντρέχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις, καθώς και η προϋπόθεση ότι νεότερος των αιτούντων στο βαθμό του Ανθυπαστυνόμου προήχθη ήδη στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β' με την προσβαλλόμενη απόφαση του (τότε) Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών. Στο διάστημα που μεσολάβησε, από την άσκηση της αίτησης ακύρωσης μέχρι την έκδοση της δικαστικής απόφασης, μερικοί εκ των αιτούντων είχαν ήδη προαχθεί στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β' κατόπιν ευδόκιμης αποφοίτησης τους από το Τ.Ε.Μ.Α., ενώ ένας εξ αυτών προήχθη επ' ανδραγαθία στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', εισήχθη κατόπιν αιτήσεως του, κατ' εφαρμογή της παρ. 6 του άρθρου 7 του ν. 3686/2008, στο Τ.Ε.Μ.Α., απ' όπου και αποφοίτησε ευδοκίμως. Κατόπιν τούτων και ενόψει της σύνθετης κατάστασης που είχε δημιουργηθεί, η Δ/ση Αστυνομικού Προσωπικού/Α.Ε.Α. προβληματίσθηκε, εάν η διοίκηση υποχρεούται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό των δικαστικών αποφάσεων σε κάθε περίπτωση ή εάν η άρνηση των ενδιαφερομένων, που έχουν ήδη προαχθεί στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', ως απόφοιτοι του ΤΕΜΑ, να επιλέξουν αποκλειστικά την προαγωγή τους, σύμφωνα με τις εν λόγω δικαστικές

αποφάσεις, οπότε, όμως, απαιτείται να ανακληθεί η προηγούμενη προαγωγή τους ως απόφοιτοι του Τ.Ε.Μ.Α, μπορεί να δικαιολογήσει τη μη συμμόρφωση της διοίκησης, δεδομένου ότι τούτο είναι προς όφελος των ενδιαφερομένων, οι οποίοι ως απόφοιτοι Τ.Ε.Μ.Α. θα εξελιχθούν βαθμολογικά μέχρι το βαθμό του Αστυν. Υποδ/ντή, ενώ κατ' εφαρμογή του αρ. 7 παρ. 7 του ν. 3686/2008 (σε συμμόρφωση προς τη δικαστική απόφαση) μέχρι το βαθμό του Υπαστυνόμου Α'.

22. Σύμφωνα με τα πραγματικά και νομικά δεδομένα που έχουν εκτεθεί, κατά τη γνώμη του Τμήματος, στο πλαίσιο της υποχρέωσης της Διοίκησης να συμμορφωθεί προς το περιεχόμενο των δικαστικών αποφάσεων, κατά τα ως άνω εκτιθέμενα, οφείλει η τελευταία να λάβει υπόψη της α) τον διαδραμόντα χρόνο, β) την μεταβολή των πραγματικών δεδομένων που επήλθε από το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενοι προήχθησαν ήδη στον βαθμό του υπαστυνόμου Β', μετά την άσκηση της αίτησης ακύρωσης στο Διοικητικό Εφετείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 3686/2008, δηλαδή την ευδόκιμη αποφοίτησή τους από το Τ.Ε.Μ.Α, αποτελούντες ήδη διαφορετική κατηγορία αστυνομικών υπαλλήλων από εκείνη του άρθρου 7 του ιδίου νόμου (πρβλ. ΔΕΑ 889/2013 σκέψη 10), γ) την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία έχει έρεισμα τα άρθρα 2 παρ.1 και 5 παρ.1 του Συντ. (βλ. ΣτΕ 1508/2002), και η οποία επιβάλλει τη σταθερότητα και προβλεψιμότητα των νομικών και πραγματικών καταστάσεων (βλ. Ηλ. Κουβαρά, ό.π. σελίδα 313) και την εξ αυτής της αρχής συναγόμενη επιμέρους αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, προκειμένου να μη θιγούν καλόπιστοι τρίτοι ευρισκόμενοι στην αυτή επετηρίδα με τους αναφερόμενους στο ιστορικό της παρούσης και δ) τις αρχές της ισότητας, της αναλογικότητας σε συνδυασμό προς την εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας, προκειμένου να μην επέλθει ανατροπή της αρχαιότητας των ομοιόβαθμων αξιωματικών της κατηγορίας που ήδη ανήκουν οι αιτούντες. Στο νομικό αυτό πλαίσιο, η Διοίκηση οφείλει να προαγάγει τους ενδιαφερομένους σε υπαστυνόμους Β' αναδρομικά και στην κατηγορία που ανήκαν, δηλαδή των ανθυπαστυνόμων μη αποφοίτων του Τ.Ε.Μ.Α και για όσο χρόνο θεωρείται ότι παρέμειναν στην κατηγορία αυτή, σε συμμόρφωση προς τις δικαστικές αποφάσεις, εφ' όσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις και παρά την μεταβολή που εν τω μεταξύ επήλθε στην

υπηρεσιακή κατάστασή τους (πρβλ. την περίπτωση που αντιμετώπισε η ΔΕΑ 145/2007), χωρίς όμως να μεταβληθεί η θέση τους στην επετηρίδα στην οποία ήδη ευρίσκονται, δηλαδή των αξιωματικών του νδ 649/1970 (Τ.Ε.Μ.Α). Το χρονικό αυτό διάστημα της αναδρομικής προαγωγής μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον για την τυχόν θεμελίωση μισθολογικών δικαιωμάτων για όσο χρόνο θεωρείται ότι οι ανωτέρω παρέμειναν στην κατηγορία της παρ.7 του άρθρου 7 του ν. 3686/2008, δηλαδή στην κατηγορία που αναφέρονται οι δικαστικές αποφάσεις (πρβλ ΔΕΑ 145/ 2007) και όχι για προσμέτρησή του στην υπηρεσιακή τους εξέλιξη στην κατηγορία που ήδη ανήκουν, δηλαδή του νδ 649/1970 (Τ.Ε.Μ.Α).Τούτο, γιατί ο προαναφερόμενος χρόνος, αφ' ενός μεν δεν διανύθηκε από τους αιτούντες με τα προσόντα της κατηγορίας των υπαστυνόμων αποφοίτων του Τ.Ε.Μ.Α, αφ' ετέρου δε οι ακυρωτικές δικαστικές αποφάσεις, που έκριναν τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ.7 του ν. 3686/2008 ως αντίθετες στην αρχή της ισότητας και της αξιοκρατίας, δεν αφορούν στην περαιτέρω εξέλιξή τους (πρβλ ΔΕΑ 3296/2014), ούτως ώστε να δεσμεύουν τη Διοίκηση ως προς τη μελλοντική υπηρεσιακή τους εξέλιξη. Τέλος, σημειώνεται ότι η επίκληση, υπό ορισμένων εκ των αιτούντων, της δυνατότητας αναδρομικής προαγωγής των επ' ανδραγαθία προαχθέντων, προκειμένου, με βάση την αρχή της ισότητας και της αναλογικότητας, η προαγωγή τους ως υπαστυνόμων του ν.649/1970 να λογιστεί από την ημερομηνία που προβλέπει το αναδρομικό δεδικασμένο της δικαστικής απόφασης, είναι αβάσιμος, γιατί η διάταξη του άρθρου 2 παρ 4 α του πδ 144/1991, σύμφωνα με την οποία *«η επ' ανδραγαθία γενομένη πρόταση ή προαγωγή, οποτεδήποτε πραγματοποιηθείσα, λογίζεται πάντοτε από την ημέρα που έλαβε χώρα η πράξη της ανδραγαθίας»*, ως εξαιρετική δεν επιδέχεται αναλογικής εφαρμογής, ούτε είναι δυνατή η, σύμφωνα με την αρχή της ισότητας, επέκτασή της στις περιπτώσεις του ερωτήματος.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

23. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Δ') γνωμοδοτεί, ομόφωνα, ως εξής:

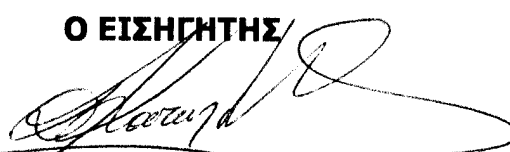
α) Η Διοίκηση υποχρεούται, στο πλαίσιο συμμόρφωσής της με τις 2647, 2648 και 2649/2013 αποφάσεις ΔΕΑ, να ικανοποιήσει το αίτημα των εννέα ενδιαφερομένων, ήτοι να τους διατηρήσει, αφενός στην επετηρίδα των

αξιωματικών του ν.δ. 649/1970 (Τ.Ε.Μ.Α.), εξασφαλίζοντας τις βαθμολογικές προαγωγές που προβλέπονται στο άρθρο 8 του ν. 3686/2008, αφετέρου δε να αναγνωρίσει ως ημερομηνία προαγωγής τους στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β', την ημερομηνία που απορρέει για έκαστον από τους ενδιαφερομένους από τις προαναφερθείσες δικαστικές αποφάσεις, κατ' εφαρμογή της παρ. 7 του άρθρου 7 του ιδίου ως άνω νόμου και για όσο χρόνο θεωρείται ότι παρέμειναν στην κατηγορία των αστυνομικών, που αναφέρονται οι ως άνω δικαστικές αποφάσεις, για την θεμελίωση τυχόν μισθολογικών δικαιωμάτων, χωρίς, όμως, να μεταβληθεί η θέση τους στην επετηρίδα, στην οποία ήδη ευρίσκονται, κατά τα ως άνω εκτεθέντα. β) Ενόψει της καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα παρέλκει και γ) Η απάντηση στο τρίτο ερώτημα είναι καταφατική, μόνον αν, στο πλαίσιο της αρχής της χρηστής και καλόπιστης Διοίκησης, γνωστοποιηθεί στους τρεις ενδιαφερομένους, οι οποίοι με υπεύθυνη δήλωσή τους είχαν δηλώσει ότι δεν επιθυμούν την εφαρμογή της 2048/2012 απόφασης ΔΕΑ, η οριστική θέση της Διοίκησης επί του ζητήματος της εφαρμογής των δικαστικών αποφάσεων ως προς όλες τις όμοιες περιπτώσεις και, παρά ταύτα, αυτοί δηλώσουν υπεύθυνα ότι δεν επιθυμούν την εφαρμογή της υπ' αριθ. 2048/2012 απόφασης ΔΕΑ.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

ΑΘΗΝΑ 13.3. 2017

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΥΣΑΦΟΥΛΑ Α. ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ε. ΚΑΤΩΠΟΔΗΣ
ΠΑΡΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ